

Underbilag til Bilag IV.**Industriens Stilling til Regeringens Kriseværnsforslag.**

Industriraadet har paa sit Møde i Dag gennemdrøftet det af Regeringen fremsatte Forslag til Lov om Støtte for dansk Erhvervsliv, og Raadets Synspunkter er sammendragne i følgende Udtalelse angaaende de Bestemmelser, der direkte berører Industriens Forhold:

Ved Salg til Udlandet møder den danske Industri ofte en Konkurrence, som er baseret paa en vidtgaende Statsstøtte, og saafremt Industrien i saadanne Tilfælde skal gøre sig Haab om at opnaa Ordre, er det bl. a. nødvendigt, at de danske Virksomheder kan byde lignende Kreditvilkaar som de, der tilbydes fra vore udenlandske Konkurrenter. En Eksportkreditordning — som den nuværende — er derfor af stor Betydning, og Industrien maa lægge megen Vægt paa, at det til Raadighed stillede Garantibeløb udvides saaledes som foreslaaet.

Den nugældende Bestemmelse om Statslaan til visse kriserante Virksomheder har i de Tilfælde, hvor Forholdene har tilladt dens Anvendelse, ligeledes haft Betydning for de paagældende Bedrifter, og saafremt det maatte vise sig, at der indenfor de en Gang fastlagte Rammer skulde være Brug for et større Beløb end de 4 Mill. Kr., der — ved Lov Nr. 101 af 31. Marts 1926 — er stillet til Raadighed, og hvoraf der hidtil kun er disponeret over ca. Halvdelen, kan Raadet anbefale, at Laanesummen forøges.

Ogsaa det fremsatte Forslag om Statsgaranti for Laan til teknisk Reorganisation, Koncentration m. v. vil efter Industriraadets Mening muligt kunne blive til Fordel for den industrielle Produktion, selv om det maa erkendes, at Forslaget ikke tager Sigte paa Forhold, der i første Linie har givet Anledning til den for Industrien saa alvorlige Krise.

Det samme gælder til en vis Grad Bestemmelsen om et Statstilskud til industriel Propaganda og Udstillinger i Udlandet, hvilket Tilskud imidlertid burde være af permanent Karakter, for at Industrien skal kunne drage den fulde Nytte deraf.

Industriraadet kan derimod ikke slutte sig til Forslaget om direkte Tilskud til Industrien, idet de store Vanskeligheder, der allerede har været ved at fordele de til Raadighed værende Statslaan, tilfulde viser, at en Tilskudsordning ikke kan praktiseres, uden at der paa vilkaarlig Maade gribes ind i Virksomhedernes indbyrdes Konkurrenceforhold. At fordele saadanne Tilskud til et helt Fag eller en Branche — saaledes som nu foreslaaet — vil ikke afhjælpe denne Ulempe, eftersom ikke alle Virksomheder indenfor et Fag er ens stillet, hvorfor Resultatet enten maa blive en Begunstigelse af de daarligt situerede Fabrikker eller en Støtte til Virksomheder, der kan blive i Gang ved egen Hjælp. Tilskud maa derfor — hvad ogsaa Industriraadets Repræsentanter i Kriseværnsudvalget i sin Tid gjorde opmærksom paa — begrænses til Fag, hvor der kun findes en enkelt Virksomhed, eller til Eksportordre, saaledes at en uheldig Indgriben i de indbyrdes Konkurrenceforhold ikke finder Sted. Selv en saadan mere begrænset Anvendelse af Systemet vil dog være en Umulighed, naar der til Ydelsen af Tilskud — saaledes som foreslaaet i det fremsatte Lovforslag — er knyttet Betingelser, der paa Forhaand gør Systemet uanvendeligt for sundt arbejdende Virksomheder.

Under Hensyn til det her anførte, og idet Industriraadet i særlig Grad maa lægge Vægt paa, at Erfaringerne ved den gældende Laaneordning har vist Umuligheden af i større Omfang at anvende Tilskud, vil Raadet meget bestemt fraraade, at de foreslaaede Bestemmelser om direkte Tilskud ophøjes til Lov.

Lignende Vanskeligheder vil formentlig opstaa ved Administrationen af det 20 Procents Tilskud til Indkøb af danske Maskiner etc., der foretages af Erhvervs-